

8) Правилник о условима за производњу генетског материјала и пренос јајних ћелија и ембриона (члан 18. став 5),

9) Правилник о условима и начину лиценцирања приплодњака (члан 22. став 10),

10) Правилник о условима и начину вођења централног регистра приплодњака (члан 23. став 3),

11) Правилник о начину вођења евиденције о осјемењавању и природном припусту (члан 26. став 2),

12) Правилник о садржају и начину вођења регистра узгајивача квалитетно приплодних животиња (члан 28. став 3),

13) Правилник о начину и условима одобравања организација за узгој и признатих удружења узгајивача (члан 32. став 3),

14) Правилник о облику, садржају и начину вођења регистра организација за узгој (члан 34. став 2),

15) Програм очувања генетичких ресурса из области сточарства (члан 38. став 5),

16) Правилник о садржају пријаве и поступак признавања нове расе, соја или хибрида (члан 39. став 5),

17) Правилник о условима за рад сабирних центара (члан 42. став 5),

18) Правилник о обиљежавању и испитивању сјемена и услова у погледу узгојне вриједности (члан 44. став 5),

19) Правилник о обиљежавању и испитивању генетског материјала ембриона и јајних ћелија (члан 45. став 2),

20) Правилник о квалитету производа животињског поријекла и услова за рад овлашћене лабораторије, за контролу квалитета свјежег сировог млијека, квалитета јаја и утврђивање категорија и класа трупова и полутки закраних животиња (члан 51. став 6),

21) Правилник о начину означавања појединих врста гајених животиња (члан 52. став 7),

22) Правилник о начину вођења матичних књига и узгојних регистара (члан 53. став 7) и

23) Правилник о начину прикупљања и вођења евиденције и коришћењу података из централне базе података (члан 54. став 4).

Члан 65.

До доношења прописа из члана 64. овог закона примјењиваће се прописи који су важили до дана ступања на снагу овог закона, ако нису у супротности са његовим одредбама.

Члан 66.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о сточарству ("Службени гласник Републике Српске", бр. 34/06 и 100/11).

Члан 67.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-637/15
21. маја 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

724

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ

Проглашавам Закон о измјенама Закона о високом образовању, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Четвртој сједници, одржаној 21. маја 2015. године,

а Вијеће народа 1. јуна 2015. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама Закона о високом образовању није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1948/15
3. јуна 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ

Члан 1.

У Закону о високом образовању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 73/10, 104/11, 84/12 и 108/13) у члану 148. у ставу 1. ријечи: "2014/2015. године" замјењују се ријечима: "2015/2016. године".

Члан 2.

У члану 149. у ставу 2. ријечи: "2015/2016. године" замјењују се ријечима: "2016/2017. године", а ријечи: "30. септембра 2018. године" замјењују се ријечима: "30. септембра 2019. године".

Члан 3.

Члан 152. мијења се и гласи:

"Студент који није остварио услов за упис наредне године студија из члана 49. ст. 5. и 6. овог закона има право уписа наредне године у академској 2015/2016. години са правом преноса највише 15 ECTS бодова, без обзира на то колико је предмета исказано бројем бодова који се преносе или са правом преноса највише два предмета, без обзира на то са колико ECTS бодова су исказани ти предмети."

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-638/15
21. маја 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

725

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗДРАВСТВЕНОЈ ЗАШТИТИ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о здравственој заштити, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Четвртој сједници, одржаној 21. маја 2015. године, а Вијеће народа 1. јуна 2015. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о здравственој заштити није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1951/15
3. јуна 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗДРАВСТВЕНОЈ ЗАШТИТИ

Члан 1.

У Закону о здравственој заштити ("Службени гласник Републике Српске", број 106/09) у члану 4. у ставу 1. последије ријечи: "доноси" ријечи: "Средњорочну стратегију" замјењују се ријечју: "Стратегију".

Члан 2.

У члану 7. у ставу 1. т. ј) и к) мијењају се и гласе:

“ј) обавјештавање грађана у вези са заштитом здравља у случају избијања епидемија, елементарних и других непогода и ванредних прилика,

к) превенција и отклањање здравствених посљедица проузрокованих епидемијама, елементарним и другим непогодама и ванредним приликама у сарадњи са другим надлежним институцијама,”.

У тачки л) послјије ријечи: “пресађивања” ријеч: “и” брише се и додаје се запета, а у тачки њ) брише се тачка и додаје се ријеч: “и”.

Послије тачке њ) додаје се нова тачка м), која гласи:

“м) праћење и примјена међународних здравствених прописа чија је сврха побољшавање праћења и одговора на међународне јавноздравствене пријетње.”.

Став 2. брише се.

Члан 3.

У члану 8. у ставу 2. додају се нове т. њ) и м), које гласе:

“њ) лица оболела од ријетких болести које утврђује Институт за јавно здравство,

м) лица у стању вигилне коме независно од тачке л),”.

Став 3. мијења се и гласи:

“(3) Обим, садржај и начин остваривања здравствене заштите утврђују се у складу са законом који уређује област здравственог осигурања.”.

Послије става 3. додају се нови ст. 4, 5. и 6, који гласе:

“(4) Влада оснива Савјет за здравље (у даљем тексту: Савјет) као савјегодавно тијело.

(5) Савјет има седам чланова које именује и разрешава Влада на период од четири године из реда истакнутих стручњака из појединих грана медицине или стоматолозије, уз заступљеност оба пола, а на приједлог министра.

(6) Надлежност Савјета је анализа стања у области здравствене заштите, те предлагање и подстицање доношења мјера за унапређење здравствене заштите, планирања, програмирања, развоја, едукације и других питања из здравствене заштите од интереса за Републику.”.

Члан 4.

У члану 9. у ставу 1. тачка б) мијења се и гласи:

“б) предлаже план мреже здравствених установа које доставља Министарству,”.

Тачка ж) мијења се и гласи:

“ж) превенцију и отклањање здравствених посљедица проузрокованих епидемијама, елементарним и другим непогодама и ванредним приликама у сарадњи са другим надлежним институцијама и”.

Ст. 2. и 3. мијењају се и гласе:

“(2) Локална самоуправа у буџету обезбјеђује додатна средства за остваривање здравствене заштите која су преко утврђених вриједности стандарда и норматива из обавезног здравственог осигурања.

(3) Локална самоуправа оснива Одбор за здравље (у даљем тексту: Одбор), уз заступљеност оба пола, а у циљу активног учешћа у креирању планских докумената за здравље и остваривању дефинисаних циљева на нивоу примарне здравствене заштите, подршке и помоћи здравственим установама и здравственим радницима, као и непосредног учешћа грађана у исказивању здравствених потреба.”.

Члан 5.

У члану 14. послјије ријечи: “грађанима” ријечи: “кроз рад тимова породичне медицине” бришу се.

Члан 6.

У члану 22. у ставу 2. послјије ријечи: “доктора” додаје се ријеч: “медицине”, као и у цијелом тексту Закона у одговарајућем падежу.

Члан 7.

У члану 36. ст. 1. и 2. мијењају се и гласе:

“(1) Примарни ниво здравствене заштите обухвата:

а) активности на промоцији здравља,

б) здравствену едукацију грађана о најчешћим здравственим проблемима, методама њихове идентификације и контроле,

в) превенцију, дијагностику, лијечење, његу и рехабилитацију болести, повреда и стања,

г) хитну медицинску помоћ,

д) откривање и редукацију фактора ризика масовних незаразних болести,

ђ) превентивну, дјечију и општу стоматологију и ортопедију вилице,

е) заштиту и унапређење менталног здравља,

ж) рехабилитацију у заједници,

з) имунизацију против заразних болести,

и) лијечење и његу у кући,

ј) заштиту здравља жена и дјеце,

к) хитни санитарски превоз,

л) обезбјеђивање лијекова и медицинских средстава,

љ) хигијенско-епидемиолошке послове,

м) послове лабораторије (хематологија, биохемија и стоматологија),

н) послове дијагностике (класична конвенционална рендген и ултразвучна дијагностика и мамографија) и

њ) врши оцјењивање опште здравствене способности за раднике на радним мјестима на којима нису присутни професионални ризици.

(2) Примарни ниво здравствене заштите обезбјеђује се у сљедећим здравственим установама: амбулантама за лијечење, здравствену његу и рехабилитацију, специјалистичким амбулантама породичне медицине, стоматолошким амбулантама, домовима здравља, специјалистичким центрима, домовима за здравствену његу и апотекама.”.

Члан 8.

У члану 37. став 5. мијења се и гласи:

“(5) На секундарном нивоу здравствене заштите спроводи се примарна, секундарна и терцијарна превенција болести и стања.”.

Члан 9.

У члану 38. став 3. мијења се и гласи:

“(3) Терцијарни ниво здравствене заштите обезбјеђује се путем специјалистичке амбуланте, специјалистичког центра, специјалне болнице, завода, болнице и клиничког центра.”.

Став 5. мијења се и гласи:

“(5) На терцијарном нивоу здравствене заштите спроводи се примарна, секундарна и терцијарна превенција болести и стања.”.

Члан 10.

Члан 41. мијења се и гласи:

“Здравствене установе су:

а) амбуланта за лијечење, здравствену његу и рехабилитацију,

б) специјалистичка амбуланта породичне медицине,

в) специјалистичка амбуланта,

г) стоматолошка амбуланта,

д) дом здравља,

ђ) апотека,

е) специјалистички центар,

ж) болница,

з) специјална болница,

- и) клинички центар,
- ј) завод,
- к) институт за јавно здравство,
- л) дом за здравствену његу,
- љ) лабораторија,
- м) банка биолошког материјала и
- н) банка матичних ћелија.”.

Члан 11.

Члан 42. мијења се и гласи:

“(1) Здравствена установа може се основати као јавна или приватна здравствена установа, у складу са овим законом и законом којим се уређује систем јавних служби.

(2) Јавна и приватна здравствена установа оснива се под једнаким условима.

(3) План мреже здравствених установа осим апотека доноси Влада за период од пет година, а на приједлог Министарства.”.

Члан 12.

У члану 43. ст. 2, 3. и 4. мијењају се и гласе:

“(2) Република оснива: болницу, специјалну болницу, клинички центар, завод, институт за јавно здравство, банку биолошког материјала и банку матичних ћелија.

(3) Локална самоуправа оснива дом здравља, а може да оснује и: амбуланту за лијечење, здравствену његу и рехабилитацију, специјалистичку амбуланту породичне медицине, специјалистичку амбуланту, стоматолошку амбуланту, апотеку и дом за здравствену његу.

(4) Правно лице, односно привредно друштво, поред основне дјелатности, може да обавља здравствену дјелатност, ако Министарство утврди да испуњава услове за обављање поједине здравствене дјелатности.”.

Члан 13.

Члан 44. мијења се и гласи:

“Правно, привредно и физичко лице може основати приватну здравствену установу, која може да буде: амбуланта за лијечење, здравствену његу и рехабилитацију, специјалистичка амбуланта породичне медицине, специјалистичка амбуланта, стоматолошка амбуланта, апотека, специјалистички центар, болница, специјална болница, дом за здравствену његу, лабораторија и банка матичних ћелија.”.

Члан 14.

У члану 45. став 6. мијења се и гласи:

“(6) На основу одлуке о оснивању и рјешења из става 3. овог члана, здравствена установа се уписује у судски регистар и Регистар здравствених установа, који води Министарство.”.

Послије става 6. додаје се нови став 7, који гласи:

“(7) Министар правилником прописује садржај и начин вођења Регистра здравствених установа.”.

Члан 15.

Члан 46. брише се.

Члан 16.

У члану 47. у ставу 2. ријеч: “јавни” брише се.

Члан 17.

Послије члана 50. додаје се нови члан 50а, који гласи:

“Члан 50а.

(1) Амбуланта за лијечење, здравствену његу и рехабилитацију је здравствена установа у којој се промоцијом здравља, лијечењем, његом и рехабилитацијом обезбјеђује здравствена заштита.

(2) У амбуланти за лијечење, здравствену његу и рехабилитацију ради доктор медицине и једна медицинска сестра - техничар.

(3) Ако је оснивач амбуланте из става 2. овог члана правно лице, у зависности од дјелатности коју обавља, поред здравствених радника из става 2. овог члана, може ангажовати и здравственог сарадника.”.

Члан 18.

Члан 51. мијења се и гласи:

“Специјалистичка амбуланта породичне медицине је здравствена установа у којој се обезбјеђује примарни ниво здравствене заштите утврђен чланом 36. став 1. овог закона у т. а), б), в), д), з), и) и л).”.

Члан 19.

У члану 52. у ставу 1. послије ријечи: “У” додаје се ријеч: “специјалистичкој”.

Члан 20.

Члан 53. брише се.

Члан 21.

Члан 54. мијења се и гласи:

“Стоматолошка амбуланта је здравствена установа која спроводи промоцију здравља, спречавање, сузбијање, рано откривање и лијечење болести уста и зуба.”.

Члан 22.

Члан 55. мијења се и гласи:

“(1) Дом здравља је јавна здравствена установа која се оснива за подручје једне или више општина или града.

(2) У дому здравља организују се породична медицина, обављање послова имунизације, хигијенско-епидемиолошких послова, хематолошке лабораторијске дијагностике, а поред наведених послова, могу се организовати и послови у области биохемијске лабораторијске дијагностике, класичне конвенционалне рендген и ултразвучне дијагностике, мамографије и стоматолошке лабораторије.

(3) У дому здравља организује се снабдијевање лијековима и медицинским средствима или се обезбјеђује обављање тих послова закључивањем уговора са апотеком.

(4) У дому здравља организује се хитна медицинска помоћ и хитни санитетски превоз.

(5) У дому здравља организује се превентивна, дјечија и општа стоматологија и ортопедија вилица.

(6) У дому здравља може да се организује центар за физикалну рехабилитацију у заједници и центар за заштиту менталног здравља.

(7) У дому здравља може да се организује специјалистичка амбуланта из педијатрије и гинекологије.

(8) У циљу обезбјеђења доступности консултативно-специјалистичких услуга домова здравља могу организовати посјете консултаната - специјалисте, осим специјалисте медицине рада и специјалисте медицине спорта.

(9) У дому здравља може да се организује стручно усавршавање и обука из регистроване дјелатности, а настава се организује по овлашћењу универзитета.

(10) У дому здравља може се обављати научноистраживачка дјелатност за области за које је регистрован, у складу са законом.

(11) У дому здравља врши се оцјена опште здравствене способности за раднике на радним мјестима на којима нису присутни професионални ризици, осим у вези са радном средином на захтјев послодавца.

(12) У дому здравља може се организовати породично-лиште, ако испуњава прописане услове.”.

Члан 23.

У члану 58. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Специјалистичка амбуланта и специјалистички центри могу организовати посјете консултаната - специјалиста других грана медицине, у складу са правилником који доноси министар у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.”.

Члан 24.

Члан 60. мијења се и гласи:

“(1) Болница је здравствена установа првог, другог, трећег или четвртог нивоа у категоризацији болница, која обавља дјелатност примарне, секундарне и терцијарне превенције болести и стања, дијагностике, лијечења, медицинске рехабилитације и здравствене његе болесника, те осигурава боравак и исхрану болесника.

(2) Критеријуми за категоризацију болница су:

- а) области из којих се пружају здравствене услуге,
- б) дијагностичко-терапијске групе и
- в) ниво стручне оспособљености здравствених радника.

(3) Болница у свом саставу има одјељење, центар, службу или другу организациону јединицу по потреби.

(4) У болници се организује снабдијевање лијековима и медицинским средствима у складу са законом који уређује област апотекарске дјелатности, а у зависности од броја болесничких постеља које се у установи налазе.

(5) Болница обавља специјалистичко, консултативно и болничко лијечење свих популационих и нозолошких група.

(6) Стања непосредне угрожености живота се као хитни случајеви, директно, примају у болницу без упутнице.

(7) Болница може обављати научноистраживачку дјелатност за области за које је регистрована, у складу са законом.

(8) Министар доноси рјешење о категоризацији болница.

(9) Министар доноси правилник којим се прописује поступак категоризације болница.”.

Члан 25.

Послије члана 60. додају се нови чл. 60а. и 60б, који гласе:

“Члан 60а.

(1) Специјална болница је здравствена установа која пружа здравствену заштиту лицима одређених популационих и/или нозолошких група, примарне, секундарне и терцијарне превенције болести и стања; дијагностику; лијечење; медицинску рехабилитацију; здравствену његу болесника; те осигурава боравак и исхрану болесника.

(2) Специјална болница у свом саставу има одјељење, центар, службу или другу организациону јединицу по потреби.

(3) У специјалној болници организује се снабдијевање лијековима и медицинским средствима у складу са законом који уређује област апотекарске дјелатности, а у зависности од броја болесничких постеља које се у установи налазе.

(4) Специјална болница обавља специјалистичко, консултативно и болничко лијечење.

(5) Специјална болница не подлијеже категоризацији.

Члан 60б.

(1) Клинички центар је здравствена установа која обавља:

- а) високоспецијализоване специјалистичко-консултативне услуге и болничко лијечење,
- б) медицинску рехабилитацију и здравствену његу болесника,
- в) образовно-наставну дјелатност,
- г) научноистраживачку дјелатност.

(2) Клинички центар може се основати само у сједишту универзитета који у свом саставу има студиј медицине, стоматологије, фармације и здравствене његе.

(3) Клинички центар у свом саставу има клинику, завод, одјељење, центар, службу или другу организациону јединицу по потреби.

(4) У клиничком центру организује се снабдијевање лијековима и медицинским средствима у складу са законом који уређује област апотекарске дјелатности.”.

Члан 26.

Члан 63. мијења се и гласи:

“(1) Завод за медицину рада и спорта је здравствена установа која обавља дјелатност у области безбједности и здравља на раду и дјелатност у области медицине спорта.

(2) У Заводу за медицину рада и спорта обављају се превентивне, промотивне, статистичке, едукативне, информативне, дијагностичке и терапијске активности у циљу очувања здравља радника и спортиста у безбједној и здравој радној и животној средини:

а) планира, предлаже и спроводи мјере за очување и унапређење здравља и безбједности радника на радном мјесту и у радној средини,

б) развија доктрине, стандарде и методе при оцјењивању здравствене, радне и спортске способности радника и спортиста (аматера, рекреативаца и професионалаца),

в) прати и дјагностикује професионална обољења, води регистар професионалних обољења, обољења у вези са радом, повреда на раду, радних мјеста са повећаним ризиком, радника изложених физичким, хемијским и биолошким штетностима,

г) прати физичке и функционалне способности дјеце и омладине и утицај физичког вјежбања и спорта на физички и психички развој и превенцију обољења,

д) спроводи програме професионалне оријентације и професионалне селекције приликом уписа у средње школе и факултете.

(3) Завод за медицину рада и спорта у свом саставу има центар, службу или другу организациону јединицу по потреби.

(4) Завод за медицину рада и спорта обавља:

а) оцјењивање психофизичке способности лица чије радно мјесто захтијева ношење ватреног оружја и рад са експлозивима и пиротехничким материјама, полиције, оружаних снага, физичког обезбјеђења и граничне полиције, лица изложених хемикалијама и биоцидима, лица професионално изложених јонизујућем зрачењу, просвјетних радника, државних службеника, ватрогасаца, радника који користе за рад опрему са екранима, возача и инструктора свих моторних возила,

б) здравствени прегледи страних држављана који долазе у Републику Српску ради спречавања обољења која представљају пријетњу за јавно здравље,

в) оцјењивање радне способности, оцјењивање привремене неспособности за рад и друго специфично оцјењивање и стручна вјештачења из своје дјелатности на захтјев послодавца и других надлежних правних и физичких лица,

г) специјалистичко-консултативне послове.

(5) У Заводу за медицину рада и спорта пружају се услуге из области здравља и заштите на раду и медицине спорта у складу са прописима којима се уређују наведене области, те обавља и друге послове у складу са законом и другим прописима.”.

Члан 27.

У члану 65. у ставу 2. послје тачке г) додаје се нова тачка д), која гласи:

“д) организује снабдијевање лијековима и медицинским средствима у складу са законом који уређује област апотекарске дјелатности, а у зависности од броја болесничких постеља које се у установи налазе.”.

Члан 28.

Члан 66. мијења се и гласи:

“(1) Завод за физикалну медицину и рехабилитацију је здравствена установа која обавља дјелатност у области

физикалне медицине, хабилитације, рехабилитације и ортопедије.

(2) Завод за физикалну медицину и рехабилитацију прати, проучава, испитује методе, предлаже и примјењује мјере раног откривања, лијечења и рехабилитације тјелесних обољења, оштећења и функционалних ограничења, а у циљу смањења или спречавања онеспособљености.

(3) Завод за физикалну медицину и рехабилитацију у свом саставу има одјељење, центар, службу или другу организациону јединицу по потреби.

(4) Завод за физикалну медицину и рехабилитацију, пред послова из ст. 1. и 2. овог члана, обавља и послове:

а) хипербаричне медицине, балнеотерапије, те производње, апликације и набавке ортопедских помагала,

б) организовања снабдијевања лијековима и медицинским средствима у складу са законом који уређује област апотекарске дјелатности, а у зависности од броја болесничких постела које се у установи налазе,

в) основног образовања дјете на хабилитацији и рехабилитацији, едукације родитеља дјете која се налазе на лијечењу, едукације кадрова за психосоцијалну - едукативну рехабилитацију, те професионалне оријентације и разврставања лица ометених у физичком и психичком развоју и

г) едукације здравствених радника из области физикалне медицине, хабилитације, рехабилитације и ортопедије.”.

Члан 29.

У члану 67. додаје се нови став 2, који гласи:

“(2) Завод за стоматологију у свом саставу има центар, службу или другу организациону јединицу по потреби.”.

Став 3. мијења се и гласи:

“(3) У Заводу за стоматологију може се обављати специјалистичко-консултативна дјелатност из области стоматологије, као и послови из области стоматолошке лабораторије.”.

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 30.

Послије члана 67. додаје се нови члан 67а, који гласи:

“Члан 67а.

(1) Завод за трансфузијску медицину је здравствена установа која обавља дјелатност у области трансфузијске медицине.

(2) Област трансфузијске дјелатности је прописана посебним законом.”.

Члан 31.

Члан 68. мијења се и гласи:

“(1) Институт за јавно здравство је јавна здравствена установа за област јавног здравства (у даљем тексту: Институт).

(2) Институт обавља социјално-медицинску, хигијенско-еколошку, епидемиолошку и микробиолошку здравствену дјелатност.

(3) Институт у свом саставу има центар, службу или другу организациону јединицу по потреби.

(4) Институт је надлежан да:

а) прати, процјењује и анализира здравствено стање становништва,

б) израђује и доставља министру анализу о потреби за специјализацијама и/или супспецијализацијама у Републици, најкасније до 30. јуна текуће године за наредну годину,

в) прати и проучава здравствене проблеме и ризике по здравље становништва,

г) обавља активности на промоцији здравља и превенцији болести, те информише становништво о значају очувања и унапређења здравља,

д) предлаже елементе здравствених политика, програма и планова и других јавноздравствених планских докумената за очување и унапређење здравља становништва,

ђ) израђује стручно-методолошка упутства за очување и унапређење здравља становништва,

е) обавља бактериолошке, паразитолошке, вирусолошке, серолошке, хемијске и токсиколошке прегледе и испитивања у вези са производњом и прометом животних намирница, воде, ваздуха, предмета опште употребе, као и дјелимичну дијагностику заразних и незаразних болести, која припада области јавног здравства,

ж) планира, контролише, евалуира и, по потреби, спроводи имунизацију становништва,

з) планира, контролише и евалуира обављање послова дезинфекције, дезинсекције и дератизације,

и) води евиденције, здравствене статистике и обавља истраживања у области јавног здравства,

ј) припрема годишњи извјештај анализе здравственог стања становништва и извјештава надлежне институције, у складу са законом и међународним обавезама,

к) обавља послове у систему мониторинга и евалуације здравственог система,

л) утврђује потребне мјере у елементарним и другим већим непогодама и несрећама и спроводи их у сарадњи са другим установама,

љ) обавља контролу извора јонизујућих и нејонизујућих зрачења, дозиметријску контролу професионално изложених лица и лабораторијску контролу радијације, радионуклеида у ваздуху, земљишту, води и намирницама,

м) обавља едукацију и оспособљава за заштиту од зрачења,

н) обавља едукацију из области имунизације и хемо-профилактике против заразних болести и пружа стручно-методолошку помоћ из области јавног здравства,

њ) врши набавку имунолошких препарата,

о) даје мишљење на процјену утицаја на животну средину у складу са прописима којим се регулише област животне средине,

п) прати међународне здравствене прописе из области јавног здравства и предлаже министру предузимање одговарајућих мјера из исте области,

р) обавља едукацију из области здравственог менаџмента,

с) прикупља, прати и израђује извјештај о потрошњи лијекова у Републици и

т) обавља друге послове у складу са законом.

(5) Институт може организовати наставу по овлашћењу универзитета.

(6) Институт обавља научноистраживачку дјелатност за области за које је регистрован, у складу са законом.”.

Члан 32.

Назив главе VIII: “ОРГАНИ ЗДРАВСТВЕНЕ УСТАНОВЕ” мијења се и гласи:

“VIII - ОРГАНИ, СТРУЧНА ТИЈЕЛА И АКТИ ЗДРАВСТВЕНЕ УСТАНОВЕ” и члан 73. мијења се и гласи:

“(1) Органи јавне здравствене установе су управни одбор и директор.

(2) Управни одбор и директора установе из става 1. овог члана именује и разрешава оснивач јавне здравствене установе, у складу са законом и статутом.

(3) За члана управног одбора и директора из става 2. овог члана не може бити именовано лице осуђивано за кривично дјело који га чине неподобним за обављање дужности у наведеној установи.

(4) Изузетно од става 2. овог члана, именоване и разрешене директоре јавне здравствене установе, чији је оснивач локална самоуправа, врши се уз сагласност министра, а на приједлог комисије за избор и именоване директора здравствене установе.

(5) Надлежност органа, број чланова управног одбора, те поступак именовања и разрешења утврђује се актом о оснивању и статутом јавне здравствене установе.

(6) Орган здравствене установе коју оснива правно или физичко лице је директор.

(7) Ако је оснивач физичко лице, функцију директора може вршити оснивач или може именовати друго лице на ту функцију.

(8) Приликом именовања органа и стручних тијела здравствене установе обезбиједиће се равноправна заступљеност оба пола.”

Члан 33.

У члану 74. у ставу 1. послјије ријечи: “Статут” додаје се ријеч: “јавне”.

У ставу 2. послјије ријечи: “статут” додаје се ријеч: “јавне”.

Члан 34.

У члану 76. у ставу 2. послјије броја: “60” додају се ријечи: “60а, 60б”.

Члан 35.

У члану 77. у ставу 3. послјије броја: “60” додају се ријечи: “60а, 60б”.

Члан 36.

У члану 79. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Здравствене установе из чл. 55, 60, 60а, 60б, 65, 66, 67а. и 69. овог закона обавезне су обезбиједити здравствену заштиту 24 часа.”

Став 5. мијења се и гласи:

“(5) Дежурством из става 4. овог члана сматра се посебан облик рада радника када је радник присутан у здравственој установи послјије истека редовног радног времена и подразумијева рад послјије прве или друге смјене, а завршава почетком рада прве смјене.”

Послјије става 6. додаје се нови став 7, који гласи:

“(7) Укупно трајање радног времена седмично, укључујући рад у дежурству и приправности, не може бити дужије од 40 часова.”

Досадашњи став 7. постаје став 8.

Члан 37.

Члан 80. мијења се и гласи:

“Здравствени радник и здравствени сарадник који је засновао радни однос са пуним радним временом не може, без сагласности послодавца, да за свој или туђи рачун уговара или обавља послове из дјелатности послодавца.”

Члан 38.

У члану 83. у ставу 1. ријечи: “биомедицине и здравства” замјењују се ријечима: “из начуне области медицинске и здравствене науке”.

Члан 39.

Члан 86. мијења се и гласи:

“(1) Лице из члана 84. овог закона, обавља приправнички стаж у трајању од 12 мјесеци за високу стручну спрему, а шест мјесеци за средњу стручну спрему.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, доктори медицине и доктори стоматологије који су завршили шестогодишњи студиј не обављају приправнички стаж.

(3) Здравствена установа и друго правно лице ће омогућити обављање приправничког стажа здравственом раднику и здравственом сараднику у складу са Законом.

(4) Приправнички стаж изводи се по одобреном програму, кроз практични рад и под непосредним надзором овлашћеног здравственог радника, односно здравственог сарадника који је провео најмање три године у струци.

(5) О извођењу приправничког стажа води се евиденција.

(6) По истеку приправничког стажа, здравствени радник и здравствени сарадник обавезан је положити стручни испит у року од три мјесеца.

(7) У здравственој установи доктор медицине може закључити уговор о раду до одобрења специјализације.

(8) Министар правилником прописује програм обављања приправничког стажа, садржај и начин вођења евиденција и поступак полагања стручног испита.”

Члан 40.

У члану 87. став 6. брише се.

Члан 41.

У члану 89. став 3. брише се.

Члан 42.

Члан 90. мијења се и гласи:

“(1) Институт, најкасније до 30. јуна текуће године за наредну годину, доставља Министарству анализу о потреби за специјализацијама и/или супспецијализацијама у Републици.

(2) Медицински факултет Универзитета у Бањој Луци и Медицински факултет у Фочи, Универзитета у Источној Сарајеву, најкасније до 30. јуна текуће године за наредну годину, достављају Министарству анализу о расположивим капацитетима свих катедри за обављање специјализације и/или супспецијализације.

(3) Здравствена установа, високошколска установа здравствене струке или правно лице које обавља здравствену или фармацеутску дјелатност, најкасније до 30. јуна текуће године за наредну годину, доставља Министарству анализу о потреби за специјализацијама и/или супспецијализацијама.

(4) Министар, најкасније до 31. децембра текуће године за наредну годину доноси годишњи план специјализација и супспецијализација за Републику, а на основу анализа из ст. 1, 2. и 3. овог члана.

(5) Годишњи план специјализација и/или супспецијализација из става 4. овог члана објављује се у “Службеном гласнику Републике Српске”.

(6) Здравствена установа, високошколска установа здравствене струке или правно лице које обавља здравствену или фармацеутску дјелатност, на основу објављеног годишњег плана из става 5. овог члана врши избор кандидата за специјализацију и/или супспецијализацију, до 31. марта текуће године путем јавног конкурса, који се објављује у средствима јавног информисања.

(7) Министар, до 30. јуна текуће године, доноси рјешење о одобравању специјализације и супспецијализације за изабраног кандидата на основу писаног захтјева здравствене установе, високошколске установе здравствене струке или правног лица које обавља здравствену или фармацеутску дјелатност.

(8) Рјешење министра из става 7. овог члана коначно је и против њега није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор.

(9) Министар доноси Правилник о специјализацијама и супспецијализацијама здравствених радника и здравствених сарадника.

(10) Министар правилником из става 9. овог члана прописује врсте, трајање, програм, услове за добијање специјализације или супспецијализације, менторство, образац индекса, начин обављања стажа, престанак и прекид обављања стажа, поступак полагања испита и образац дипломе о положеном испиту.”

Члан 43.

Послјије члана 90. додаје се нови члан 90а, који гласи:

“Члан 90а.

(1) Кандидат коме је одобрена специјализација или супспецијализација уписује се на медицински факултет у текућој школској години.

(2) Кандидат из става 1. овог члана, од дана уписа на медицински факултет, започиње специјалистички или супспецијалистички стаж.

(3) Специјалистички или супспецијалистички стаж обавља се на медицинском факултету и здравственој установи у складу са програмом специјализације или супспецијализације.

(4) Министар доноси рјешење којим се овлашћује здравствена установа у којој се обавља специјалистички или супспецијалистички стаж из става 3. овог члана.

(5) Специјалистички или супспецијалистички стаж обавља се у континуитету у укупном трајању специјализације или супспецијализације.

(6) Министар доноси рјешење о престанку и прекиду специјалистичког или супспецијалистичког стажа.

(7) Министар рјешењем може одобрити обављање специјалистичког или супспецијалистичког стажа у иностранству.

(8) Трошкове обављања специјалистичког или супспецијалистичког стажа сноси подносилац захтјева.

(9) Рјешења министра из ст. 4, 6. и 7. овог члана коначна су и против истих није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор.”.

Члан 44.

У члану 91. ријечи: “научне области биомедицине и здравства” замјењују се ријечима: “области медицинских и здравствених наука”.

Члан 45.

У члану 92. ријеч: “здравство” замјењује се ријечима: “здравствене науке”.

Члан 46.

Члан 93. мијења се и гласи:

“(1) Здравствена установа, медицински факултет у саставу универзитета или правно лице које обавља здравствену и фармацеутску дјелатност, за свог здравственог радника, односно здравственог сарадника, након завршетка специјалистичког или супспецијалистичког стажа, подноси пријаву Министарству за полагање специјалистичког или супспецијалистичког испита.

(2) Специјалистички или супспецијалистички испит полаже се пред комисијом која има најмање три члана.

(3) Министар рјешењем именује комисију из става 2. овог члана са листе стручњака, коју предлаже медицински факултет из редова признатих стручњака одређених специјалности, првенствено из редова наставника у научно-наставном звању редовног професора, ванредног професора или доцента.

(4) Медицински факултет, за сваку календарску годину, најкасније до 31. децембра текуће године доставља Министарству листу стручњака из става 3. овог члана.

(5) Трошкове полагања специјалистичког или супспецијалистичког испита сноси подносилац захтјева, који чини приход буџета Републике.”.

Члан 47.

Члан 94. мијења се и гласи:

“(1) Континуирана едукација је посебан вид стручног усавршавања здравствених радника и здравствених сарадника, која се организује ради стицања знања и вјештина у циљу праћења и примјене савремених научних достигнућа.

(2) Континуирану едукацију могу организовати здравствене установе, високошколске установе здравствене струке и удружења из области здравства, а према плану континуиране едукације који се доноси крајем текуће године за наредну годину.

(3) Министар правилником прописује врсте, програм и трајање континуиране едукације.”.

Члан 48.

Послије члана 94. додаје се нови члан 94а, који гласи:

“Члан 94а.

(1) Додатна едукација је организован облик теоријског и стручно-практичног оспособљавања здравствених радника и здравствених сарадника из различитих области медицине.

(2) Додатна едукација из става 1. овог члана спроводи се у складу са прописима којима се уређује област образовања одраслих.”.

Члан 49.

У члану 97. у ставу 1. послије ријечи: “установа” додају се ријечи: “или дио здравствене установе”.

У ставу 2. ријечи: “сваке четири године” замјењују се ријечима: “сваких седам година”.

Члан 50.

У члану 98. у ставу 1. послије ријечи: “установе” додају се запета и ријечи: “путем тима оцјењивача обучених од стране Агенције”.

Став 4. брише се.

Досадашњи став 5. постаје став 4.

Члан 51.

У члану 99. у ставу 1. ријечи: “четири године” замјењују се ријечима: “седам година”.

Став 3. мијења се и гласи:

“(3) Агенција води Регистар сертифицираних установа и исти објављује на интернет страници Агенције.”.

Став 4. брише се.

Члан 52.

У члану 100. у ставу 1. послије ријечи: “установа” додају се ријечи: “или дио здравствене установе”.

Члан 53.

У члану 102. став 4. мијења се и гласи:

“(4) Агенција води Регистар акредитованих установа и исти објављује на интернет страници Агенције.”.

Став 5. брише се.

Члан 54.

У члану 103. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Оснивање, организација и органи управљања Агенције уређују се у складу са законом који уређује систем јавних служби.”.

Члан 55.

У члану 104. у ставу 1. тачка б) брише се.

Досадашње т. в) и г) постају т. б) и в).

Став 2. брише се.

Члан 56.

У члану 105. став 2. мијења се и гласи:

“(2) За реализацију обавеза из става 1. овог члана, здравствена установа из чл. 55, 60, 60а, 60б, 63, 64, 65, 66, 67, 67а. и 68. овог закона обавезна је успоставити организациону јединицу или одредити лице за континуирано унапређење квалитета и сигурности здравствених услуга.”.

Члан 57.

Члан 106. мијења се и гласи:

“(1) Референтни центар може бити здравствена установа или дио здравствене установе која обавља здравствену дјелатност у складу са стандардима, примјењује најновија медицинска достигнућа у превенцији, дијагностици, терапији и рехабилитацији и која се иновативним приступом и признатим резултатима издваја од других установа исте дјелатности.

(2) Министар уз прибављено мишљење здравствених комора или удружења здравствених радника, а на приједлог Са-вјета, доноси рјешење којим се одређује референтни центар.

(3) Назив референтни центар додјељује се на период од пет година.

(4) Рјешење о одређивању референтног центра из става 2. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 58.

У члану 107. у тачки и) последије ријечи: "цитогенетике" додају се запета и ријечи: "осим узимања узорака" и у тачки ј) последије ријечи: "микробиологије" додају се запета и ријечи: "осим узимања узорака".

Члан 59.

Члан 116. мијења се и гласи:

"(1) Након што је смрт утврђена, умрло лице се преузима из здравствене установе по истеку осам часова од утврђивања смрти.

(2) Преузимање и сахрањивање умрлог лица обавља се у складу са законом који уређује област комуналне дјелатности, гробља и погребне дјелатности.

(3) Изузетно од става 1. овог члана, на основу рјешења здравственог инспектора или наредбе тужиоца или судије за претходни поступак, преузимање и сахрана се може обавити прије или последије утврђеног рока."

Члан 60.

Члан 117. мијења се и гласи:

"Здравствена установа је обавезна успоставити систем управљања медицинским отпадом у складу са прописима којима се уређује област управљања отпадом."

Члан 61.

У члану 118. став 2. брише се.

Члан 62.

Послије члана 120. додаје се нови члан 120а, који гласи:

"Члан 120а.

(1) Ради планирања, ефикасног управљања системом здравствене заштите, приступа и ефикасности пружања здравствених услуга и побољшања квалитета, као и прикупљања и обраде података у вези са здравственим стањем становништва и функционисањем здравствене службе, односно прикупљања и обраде здравствених информација, организује се и развија интегрисани здравствени информациони систем у Републици.

(2) Програм рада, развоја и организације интегрисаног здравственог информационог система из става 1. овог члана доноси министар на приједлог Фонда.

(3) Фонд обезбјеђује средства за финансирање и организовање интегрисаног здравственог информационог система."

Члан 63.

Члан 129. мијења се и гласи:

"Посебан облик унутрашњег надзора из члана 128. овог закона остварује се путем јединице или лица одређеног за континуирано унапређење квалитета и сигурности здравствених услуга у здравственој установи из чл. 55, 60, 60а, 60б, 63, 64, 65, 66, 67, 67а. и 68. овог закона."

Члан 64.

У члану 130. став 1. мијења се и гласи:

"(1) Стручни надзор обавља се редовно и ванредно."

У ставу 2. ријечи: "здравствено-санитарни" замјењује се ријечју: "здравствени".

Члан 65.

Члан 134. мијења се и гласи:

"Инспекцијски надзор у обављању здравствене дјелатности врши се у складу са законом који уређује област инспекције у Републици Српској."

Члан 66.

Послије члана 134. додаје се нови члан 134а, који гласи:

"Члан 134а.

Поред права и дужности прописаних законом који уређује област инспекције у Републици Српској, здравствени инспектор је овлашћен да предузима сљедеће мјере:

а) забрани обављање здравствене дјелатности без рјешења о упису у судски регистар,

б) забрани рад здравствене установе која не испуњава услове у погледу кадра, простора и опреме, у вријеме извршења инспекцијског надзора,

в) забрани обављање здравствене дјелатности која није одобрена овим законом, односно рјешењем министра,

г) забрани ангажовање здравственог радника, односно сарадника из друге здравствене установе без сагласности директора те установе,

д) забрани приватној здравственој установи извођење огледа супротно овом закону и закону који уређује област услуга,

ђ) забрани пружање услуга алтернативне медицине ако није прибављена сагласност министра,

е) забрани рад здравственом раднику, односно сараднику који нема положен стручни испит, важећу лиценцу и друге доказе о стручној оспособљености за послове које обавља,

ж) забрани рекламирање обављања здравствене дјелатности,

з) забрани извођење одређених третмана и огледа без писаног пристанка пацијента, односно његовог родитеља, староца или законског заступника,

и) наложи директору здравствене установе да поднесе захтјев надлежној комори за утврђивање стручне грешке,

ј) наложи организовање етичког одбора у установи из члана 77. став 3. овог закона,

к) наложи здравственој установи из члана 79. став 1. овог закона да обезбједи здравствену заштиту 24 часа дневно,

л) наложи обављање обдукције у складу са чланом 115. став 2. т. б), в), г) и ђ) овог закона,

љ) наложи доношење акта о унутрашњем надзору и спровођење унутрашњег надзора,

м) забрани рад здравствене установе или пружање одређених здравствених услуга ако се у остављеном року не изврши рјешење инспектора којим је наређено отклањање недостатака и неправилности,

н) забрани спровођење других радњи супротно овом закону и прописима донесеним на основу њега,

њ) наложи спровођење других мјера прописаних овим законом и прописима донесеним на основу њега."

Члан 67.

У члану 138. у ставу 1. у тачки ад) број: "116" замјењује се бројем: "115".

Тачка ал) мијења се и гласи:

"ал) не формира јединицу или одреди лице за континуирано унапређење квалитета и сигурности здравствених услуга (члан 129)."

Члан 68.

Члан 139. мијења се и гласи:

"Здравствени радници и здравствени сарадници који обављају послове здравствене заштите, а који су по прописима који су важали до ступања на снагу овог закона испуњавали услове у погледу степена и врсте стручне спреме, односно који су стручно усавршавање стекли у образовним установама здравственог усмјерења, могу и даље да обављају послове здравствене заштите."

Члан 69.

У члану 142. додаје се нови став 3, који гласи:

"(3) Влада ће у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети План мреже здравствених установа."

Члан 70.

Члан 145. мијења се и гласи:

“(1) До потпуне имплементације модела породичне медицине на подручју Републике, послове породичне медицине из члана 52. овог закона могу обављати доктори медицине и доктори других специјалности најкасније до 31. децембра 2020. године.

(2) Доктори медицине из става 1. овог члана обавезни су да заврше специјализацију из породичне медицине најкасније до 31. децембра 2020. године.

(3) Медицинске сестре - техничари обавезни су да заврше едукацију из породичне медицине најкасније до 31. децембра 2020. године.

(4) Здравствене установе у којима раде здравствени радници из става 1. овог члана поднијеће захтјев за сертификацију најкасније у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.”

Члан 71.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-642/15
21. маја 2015. године
Бања Лука

Председник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

726

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СУДОВИМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о судовима Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Четвртој сједници, одржаној 21. маја 2015. године, а Вијеће народа 1. јуна 2015. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о судовима Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1949/15
3. јуна 2015. године
Бања Лука

Председник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СУДОВИМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У Закону о судовима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 37/12) у члану 26. у ставу 1. т. б), е), л) и њ) мијењају се и гласе:

“б) Основни суд у Бијељини, за подручје града Бијељина и општина Угљевик и Лопаре,

е) Основни суд у Добоју, за подручје града Добој и општина Петрово и Станари,

л) Основни суд у Приједору, за подручје града Приједор и општина Оштра Лука и Козарска Дубица и

њ) Основни суд у Требињу, за подручје града Требиње и општина Љубиње, Берковићи, Билећа, Источни Мостар, Невесиње и Гацко.”

Члан 2.

У члану 28. у тачки г) последије ријечи: “овог закона” и запете ријеч: “и” брише се.

У тачки д) последије ријечи: “овог закона” додају се ријеч: “и” и нова тачка њ), која гласи:

“њ) Окружни суд у Приједору, за подручје основних судова у Приједору и Новом Граду, а за Основни суд у Козарској Дубици под условима из члана 99. овог закона”.

Члан 3.

У члану 29. у тачки г) последије ријечи: “Окружни суд у Требињу” ријеч: “и” брише се и додаје се запета.

У тачки д) последије ријечи: “Окружни суд у Источно Сарајеву” додају се ријеч: “и” и нова тачка њ), која гласи:

“њ) Окружни привредни суд у Приједору, за подручје које покрива Окружни суд у Приједору.”

Члан 4.

У члану 33. последије тачке а) додаје се тачка б), која гласи:

“б) у споровима који настану у примјени Закона о привредним друштвима или било којег другог прописа који се односи на организацију и статус привредних друштава, рјешавање спорова насталих између чланова привредног друштва међусобно, те између чланова друштва и привредног друштва, а тичу се положаја чланова у привредном друштву, управљања привредним друштвом и вођења послова који произлазе из њиховог положаја у друштву.”

Досадашње т. б), в), г), д), њ), е), ж), з), и), ј), к), л) и њ) постају т. в), г), д), њ), е), ж), з), и), ј), к), л), њ) и м).

Члан 5.

У члану 58. испред ријечи: “Надзор” додаје се број: “(1)”, а последије ријечи: “Министарства” бришу се запета и ријечи: “а рачуноводствене послове овлашћени радници из финансијске области”.

Послије става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

“(2) Рачуноводствени надзор обављају интерни ревизори или овлашћени радници Министарства, који обухвата надзор над свим поступцима, методама и техникама које доприносе тачности и објективности рачуноводствених података.”

Члан 6.

Члан 71. мијења се и гласи:

“Стручни сарадник и виши стручни сарадник помаже судији у његовом раду, израђује нацрте судских одлука, проучава правна питања, судску праксу и правну литературу, израђује нацрте правних схватања, те обавља самостално или под надзором и по упутствима судије и друге стручне послове.”

Члан 7.

У члану 80. ријечи: “Правилником о дисциплинској одговорности државних службеника запослених у републичким органима управе Републике Српске” замјењују се ријечима: “Уредбом о дисциплинској и материјалној одговорности у републичким органима управе Републике Српске”.

Члан 8.

Члан 98. мијења се и гласи:

“(1) У споровима из члана 33. тачка и) овог закона судова ће окончати поступак према раније важећим прописима.

(2) Спорови из члана 33. тачка б) овог закона који се воде пред основним и окружним судовима, окончаће се пред тим судовима.”

Члан 9.

У члану 99. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Основни судови из члана 26. став 1. т. р), с), т), њ), у), ф), х), ц) и ч), Окружни суд из члана 28. тачка њ) и Окружни привредни суд из члана 29. тачка њ) овог закона почеће да раде када се испуне материјалне и друге претпоставке за рад ових судова.”

Члан 10.

У члану 100. у ставу 1. ријечи: “општина Бијељина и Угљевик” замјењују се ријечима: “града Бијељина и општине Угљевик”.